

Urzednicy ci, o ile nie zloza w tym terminie egzaminu, nie otrzymaja pisma ustalajacego i zostana zgodnie z postanowieniami art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 606) ze sluzby państwowej zwolnieni.

Postanowienie ostatniego ustępu art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) znajdzie zastosowanie tylko w calkiem wyjątkowych wypadkach.

§ 14. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie maja zastosowania do wypadków mianowania na stanowiska honorowe.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i w z. Ministra Spraw Zagranicznych: *W. Sikorski*

191.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 marca 1923 r.

w sprawie uzupełnienia przepisów o djetach i kosztach podróży służbowych, oraz podwyższenia djet należnych przy podróżach służbowych do Estonji, Finlandji i Łotwy.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226) oraz w myśl art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74, poz. 507) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 677) należy wstawić następujący ustęp drugi:

„Dla przeliczenia walut obcych na marki polskie przy djetach zagranicznych oraz przy zwrocie kosztów przejazdu wozem sypialnym (sleepingiem) jest miarodajnym kurs giełdy warszawskiej z dnia poprzedzającego rozpoczęcie podróży służbowej, jako dnia, w którym funkcjonariusz winien zaopatrzyć się w walutę obcą”.

§ 2. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 1 lutego 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży (Dz. U. R. P. № 15, poz. 100) uzupełnia się przez dodanie następującego zdania: „Przeliczenie marek polskich na marki niemieckie winno nastąpić wedle parytetu 1 mkp. = 1 mk.niem.”

§ 3. Stawki djet należnych funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowych do Estonji, Finlandji i Łotwy, ustalone w § 3 rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 677) podwyższa się jak następuje:

Stopień służbowy:	Estonja i Łotwa franków	Finlandja francuskich:
I i II	30	36
III i IV	27	30
V i VI	24	27
VII i VIII	22	25
IX i X	18	21
XI i XII	16	18

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

192.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 marca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu o obowiązku szkolnym na Ziemię Wileńską.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 roku o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o obowiązku szkolnym (Dz. P. P. P. № 14, poz. 147) rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki, brasławski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski.

§ 2. Na czas przejściowy, a mianowicie na okres czasu do wydania przepisów o samorządzie szkolnym na obszarze w § 1 wymienionym, przewidziane dekretem z dnia 7 lutego 1919 roku o obowiązku szkolnym kompetencje rady szkolnej okręgowej i dozoru szkolnego sprawuje inspektor szkolny, kompetencje zaś opieki szkolnej, względnie opiekuńska głównego—kierownik szkoły powszechnej.

Wyjątek stanowią:

- kompetencje opieki szkolnej odnośnie do przyjmowania grzywien i dysponowania zebraniami w ten sposób pieniędzmi, które sprawuje inspektor szkolny,
- kompetencje rady szkolnej okręgowej odnośnie do rozstrzygania rekursów od orzeczeń karnych, które sprawuje kurator okręgu szkolnego.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.